

Robek, Edmund

Słowo wstępne

Warszawskie Studia Pastoralne 9, 5-7

2009

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Słowo wstępne

Benedykt XVI, w Encyklice *Deus Caritas est*, napisał: *Uwierzyliśmy miłości Boga* – tak chrześcijanin może wyrazić podstawową opcję swego życia. U początku bycia chrześcijaninem nie ma decyzji etycznej czy jakiejś wielkiej idei, jest natomiast spotkanie z wydarzeniem, z Osobą, która nadaje życiu nową perspektywę, a tym samym decydujące ukierunkowanie. Św. Jan przedstawił w swojej Ewangelii to wydarzenie w następujących słowach: *Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w niego wierzy... miał życie wieczne* (3, 16). Wiara chrześcijańska, uznając miłość jako swoją główną zasadę, przyjęła to co stanowiło istotę wiary Izraela, a równocześnie nadała temu nową głębię i zasięg. Wierzący Izraelita faktycznie modli się codziennie słowami *Księgi Powtórzonego Prawa*, wiedząc, że w nich jest zawarta istota jego egzystencji: *Śluchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Pan jedynie. Będziesz więc miłował Pana, Boga twójego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił* (6, 4–5). Jezus połączył w jedno przykazanie te dwa: przykazanie miłości Boga i przykazanie miłości bliźniego zawarte w *Księdze Kapłańskiej*: *Będziesz miłował bliźniego jak siebie samego* (19, 18; por. Mk 12, 29–31). Ponieważ Bóg pierwszy nas umiłował (por. 1 J 4, 10), miłość nie jest już przykazaniem, ale odpowiedzią na dar miłości, z jaką Bóg do nas przychodzi (nr 1).

Tematyka miłości jest zawsze aktualna w teologii katolickiej. Można nawet suponować, że nie ma tematu w Kościele, który nie odwoływałby się do miłości jako ostatecznej racji fundamentalnych tez teologicznych. Z tą myślą należy też czytać artykuły zawarte w kolejnym zeszycie *Warszawskich Studiów Pastoralnych*.

Największa jest miłość (1 Kor 13, 13) – to jest istotny przekaz artykułu poruszającego temat ewangelizacji jako funkcji społeczności kościelnej (ks. E. Robek SAC). Ks. S. Gasiński w artykule zatytułowanym: *Wartości pastoralne kerygmy* twierdzi, że jeśli nauka Chrystusa miała być Dobrą Nowiną, to przede wszystkim On sam musiał w sobie nosić niewyczerpany ładunek dobroci. I tak było rzeczywiście. Hojnym, Bożym gestem dawał każdemu swe serce, budząc miłość i wdzięczność. Od chwili zjawienia się na ziemi Mesjasza miłość jest drogowskazem do celów wiecznych. W centrum kerygmatu jest zatem miłość Boga i człowieka.

Temat miłości jest również istotnym przesłaniem artykułu ks. J. Przybyłowskiego: *Wychowanie w rodzinie a dzieło ewangelizacji*. Według Autora wielkie nadzieje w dziele ewangelizacji Kościół pokłada w rodzinie, która jest *głębką wspólnotą życia i miłości małżeńskiej*, powołaną do ofiarowania miłości i przekazywania życia. Z tej racji Kościół powierza także rodzinie misję ewangelizacyjną, która ma pierwszorzędne znaczenie w wychowaniu chrześcijańskim.

Miłość stanowi podstawowy sens wydarzeń paschalnych, których apogeum ludzkim jest śmierć Jezusa na krzyżu (Wielki Piątek). Ks. Kazimierz Matwiejuk ukazuje to misterium w perspektywie życia wspólnoty parafialnej. Te cztery pierwsze artykuły zostały ujęte w jeden dział, który został zatytułowany: *Życie Kościoła*.

Druga część artykułów porusza *problemy współczesnego człowieka*. Bp Andrzej F. Dziuba analizuje w swoim artykule ewangeliczne przykazanie miłości, wskazując na *teologię bliźniego jako podstawę miłosierdzia chrześcijańskiego*. Natomiast Marek T. Pakuła konkretyzuje problematykę miłości w perspektywie zagrożeń, jakie płyną z indyferentyzmu moralnego. Odwołując się przy tym do nauczania Jana Pawła II, ukazuje podstawowe tezy nauczania moralnego Kościoła. W artykule: *Posłuszeństwo i posługa władzy – odpowiedzią na zagrożenia współczesnej cywilizacji* ks. Czesław Parzyšek SAC pośrednio wskazuje na miłość, która jest podstawą każdej służby. I wreszcie Tomasz Janus w swoim artykule stawia pytanie: *Czy można odzyskać sport?* Na to pytanie można również szukać odpowiedzi ewangelicznej, w której miłość jest nie tylko teorią, ale do-

maga się konkretnego świadectwa życia. W dziewiątym numerze zamieszczone są również recenzje najnowszych pozycji teologicznych.

Zachęcając do lektury kolejnego numeru *Warszawskich Studiów Pastoralnych*, pragnę wyrazić nadzieję, że Czytelnicy, zachęceni i zainspirowani treścią przekazu teologicznego artykułów w nich zawartych, będą pisać dalszy ich ciąg, zwłaszcza poprzez poszukiwanie nowych tematów pastoralnych.

ks. dr hab. Edmund Robek SAC
Przewodniczący zespołu redakcyjnego